

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/282/2015
Identifikačné číslo spisu: 7013200615
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7013200615.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a z členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: SERWISEXPERTA s.r.o., so sídlom v Košiciach, Čajakova 1, IČO: 36 581 984, právne zastúpený: JUDr. Rudolf Žikla, advokát, so sídlom v Košiciach, Tichá 18, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 8, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 18. apríla 2013, č. KRPZ-KE-KDI2-1/2013-SD, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 9. septembra 2015, č. k. 6S 95/2013-39, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 9. septembra 2015, č. k. 6S 95/2013-39 p o t v r d z u j e .

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.
Rozhodnutie krajského súdu

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 9. septembra 2015, č. k. 6S 95/2013-39 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 18. apríla 2013, č. KRPZ-KE-KDI2-1/2013-SD (ďalej len „rozhodnutie žalovaného správneho orgánu“), ktorým Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát (ďalej len „žalovaný správny orgán“) odvolanie účastníka konania (žalobcu) zamietlo a potvrdilo rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Okresného dopravného inšpektorátu, Oddelenia bezpečnosti cestnej premávky z 20. augusta 2012, č. ORPZ-KE-ODI1-SD-13/2011 (ďalej len rozhodnutie „prvoinštančného

správneho orgánu“), ktorým Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Okresný dopravný inšpektorát, Oddelenie bezpečnosti cestnej premávky (ďalej len „prvoinštančný správny orgán“) rozhodlo, že žalobca sa dopustil správneho deliktu podľa § 138 ods. 1 písm. h/ zákona č. 8/2009 Z. z. tým, že farebné vyhotovenie a označenie motorového vozidla továrenskej značky Volkswagen Multivan, ev. č. N v zmysle § 6 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. je zameniteľné s farebným vyhotovením a označením vozidiel Policajného zboru, Vojenskej polície, Železničnej polície, obecnej polície, Hasičského a záchranného zboru alebo ostatných hasičských jednotiek a uložilo žalobcovi peňažnú pokutu vo výške 500 Eur. Krajský súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na ustanovenia § 6 ods. 4 a § 138 ods. 1 písm. h/ zákona č. 8/2009 Z. z. a skonštatoval, že z dikcie uvedených zákonných ustanovení jednoznačne vyplýva povinnosť prevádzkovateľa vozidla (a s ňou súvisiaci možný administratívnoprávny postih za správny delikt) zabezpečiť také farebné vyhotovenie a označenie vozidla, aby sa nedalo zameniť s farebným vyhotovením a označením zákonodarcom chránených vozidiel orgánov verejnej správy uvedených v ustanovení § 6 ods. 4 zákona o cestnej premávke. V ustanovení § 6 ods. 4 uvedeného zákona zákonodarcu pritom zvyrazňuje dva ochranné klasifikačné faktory, ktorými sú jednak farebné vyhotovenie a tiež označenie vozidla. Z dikcie ustanovenia § 6 ods. 4 zákona o cestnej premávke teda možno vyvodiť jednoznačný zámer zákonodarcu zamedziť používaniu v cestnej premávke takých vozidiel, ktoré by u ostatných účastníkov cestnej premávky mohli vzbudiť možnosť zámeny s chránenými kategóriami motorových vozidiel orgánov verejnej správy, a to svojim farebným vyhotovením a označením. Pritom spojka a z hľadiska výkladu právnej normy obsiahnutej v ustanovení § 6 ods. 4 zákona o cestnej premávke (farebné vyhotovenie a označenie) znamená rovnocenný právny význam daných dvoch ochranných faktorov týkajúcich sa vonkajšieho vzhľadu motorových vozidiel.

Ďalej krajský súd uviedol, že vychádzajúc z dotknutej právnej úpravy, preto zhodnotil ako správne, logické a po obsahovej právnej stránke vyčerpávajúce tie právne závery a východiskové rozhodujúce právne skutočnosti, ku ktorým dospeli správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej právnej veci opierajúc sa pritom predovšetkým o obsah znaleckého posudku PhDr. S. M., súdnej znalkyne v odbore psychológia č. 51/2012 z 1. júna 2012, závery ktorého citovali správne orgány oboch stupňov v odôvodnení preskúmvaných rozhodnutí. Krajský súd pritom poukázal na závery znalkyne, ktorá v posudku č. 51/2012 okrem iného konštatovala, že: „Polícia je pre každého účastníka dopravnej nehody automatickou zložkou, ktorú očakáva, že bude zúčastnená na jej riešení, čo môže opäť niektoré typy vodičov myliť a budú považovať vozidlo s nápisom DOPRAVNÉ NEHODY za súčasť policajnej zložky, bez toho, aby si uvedomili, čo im na nápisoch na vozidle Servisexperta chýba (nápis POLÍCIA a jej znaky), môže dôjsť k zámene vozidiel Servisexperty s vozidlom Polície, pretože nevenuje pozornosť odlišnostiam na optickom značení a výlepe vozidla“.

Podľa krajského súdu z fotodokumentácie obsiahnutej v administratívnom spise porovnávajúcej vonkajší vzhľad vozidiel polície a vozidla žalobcu, bolo nevyhnutné vyvodiť rovnaký skutkový a právny záver o zameniteľnosti vozidla žalobcu s vozidlami policajného zboru, a to predovšetkým v dôsledku jeho farebného označenia (biela a zelená farba) a takisto v dôsledku jeho označenia veľkým nápisom DOPRAVNÉ NEHODY, ktorý je svojou veľkosťou a umiestnením na vozidle dominantným vo vzťahu ku všetkým ďalším textovým označeniam na predmetnom vozidle žalobcu. O správnosti administratívneho postihu za správny delikt žalobcu podľa § 138 ods. 1 písm. h/ zákona o cestnej premávke teda ani krajský súd nemal žiadne pochybnosti.

K obsahu žaloby krajský súd považoval za nevyhnutné uviesť, že správne súdnictvo v Slovenskej republike je ovládané tzv. dispozičnou právnou zásadou, podľa obsahu ktorej súd preskúmvajúc žalobou napadnuté rozhodnutie v právnom rozsahu vznesených žalobných námietok (§ 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), pričom procesnoprávne prekročenie danej dispozičnej zásady je možné iba z právnych dôvodov uvedených v § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku upravujúcich právnú zásadu oficiality. Pokiaľ ide o samotný obsah žaloby a námietky žalobcu v nej uvedené, krajský súd konštatoval, že výhrady žalobcu voči preskúmvanému rozhodnutiu žalovaného ako konaniu, ktoré mu predchádzalo sú zamerané na podnet „od konkurencie“ Auto Gabriel s.r.o., na základe ktorého začalo vo

veci administratívne konanie.

Procesnoprávnym predpisom, podľa ktorého postupujú správne orgány oboch stupňov v danom type konania je zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, ktorý v ustanovení § 18 ods. 1 (začatie konania) upravuje možnosť začatia konania na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu. Z ustálenej administratívnoprávnej a súdnej praxe vyplýva jednoznačný záver, podľa ktorého správny orgán v prípade tzv. nenávrhových konaní, môže začať konanie sám na základe vlastných zistení, alebo iných správ, oznámení, resp. podnetov akýchkoľvek subjektov, ktoré mu boli doručené, a z ktorých vyvodí potrebu zahájenia administratívneho konania na základe zásady oficiality, obsahujúcej právny imperatív pre orgán verejnej správy začať správne konanie, ak jemu známe skutkové a právne okolnosti navodzujú potrebu daného úradného postupu. Bolo preto povinnosťou prvoinštančného správneho orgánu reagovať na podanie spoločnosti Auto Gabriel s.r.o., a to bez ohľadu na to, či ide o spoločnosť, ktorá v obchodnoprávných vzťahoch vo vzťahu k žalobcovi predstavuje alebo môže znamenať stav vzájomnej konkurencie.

Ďalej krajský súd uviedol, že ďalšia námietka žalobcu poukazuje na skutočnosť, že predmetné vozidlo Volkswagen Multivan bolo v rokoch 2003 až 2004 „promo vozidlom tejto spoločnosti, ktoré bolo schválené Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Prezidiom Policajného zboru ako súčasť plánovanej činnosti boja proti poistným podvodom“ nemá žiaden právny význam pre právne posúdenie dôvodnosti postihu žalobcu za spáchaný správny delikt.

Žaloba z 3. mája 2013 po obsahovej právnej stránke neobsahovala podľa krajského súdu žiadne ďalšie námietky, posúdenie ktorých by bolo potrebné zahrnúť do rozhodovacej činnosti súdu v rámci súdneho preskúmavacieho konania podľa druhej hlavy, piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Krajský súd ďalej k veci považoval za potrebné uviesť, že uznesením č. k. 6S 95/2013-22 z 27. mája 2015 bolo v preskúmvanej právnej veci konanie zastavené pre nesplnenie procesnoprávných podmienok konania na strane žalobcu vyplývajúcich z ustanovenia § 250a Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého žalobca musí byť v konaní o správnom delikte zastúpený advokátom. Po zrušení predmetného uznesenia na základe plnej moci z 3. júla 2015 predloženej žalobcom (č. l. 29 spisu), krajský súd neobdržal žiadne podanie právneho zástupcu žalobcu, ktorým by boli konkretizované, resp. špecifikované ním vznesené žalobné námietky v žalobe z 3. mája 2013.

Pokiaľ ide o obsah ústneho pojednávania konaného pred krajským súdom 9. septembra 2015, krajský súd uviedol, že ani tvrdenie žalobcu, podľa ktorého niekedy okolo roku 2006 už prebehlo administratívne konanie, záverom ktorého bolo konštatovanie o spôsobilosti predmetného vozidla žalobcu na cestnú premávku, nie je relevantnou právnou námietkou spôsobilou právne nabúrať dôvodnosť preskúmvaného rozhodnutia žalovaného, a to jednak z dôvodu, že žalobca toto svoje tvrdenie pred súdom nevedel preukázať, a taktiež preto, že ak by aj takéto konanie v minulosti prebehlo, nebolo aj podľa vyjadrenia samotného žalobcu predmetom súdneho preskúmvacieho konania, závery ktorého by bolo potrebné vyhodnotiť súdom v rámci rozhodovania v preskúmvanej právnej veci. Iné námietky žalobca na pojednávaní konanom 9. septembra 2015 nevzniesol.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového a právneho stavu veci, krajský súd procesným postupom podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zamietol žalobu ako nedôvodnú.

O trovách konania krajský súd rozhodol v súlade s ustanovením § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný, nepriznal právo na náhradu trov konania.

II.

Odvolaie žalobcu

Žalobca podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne a včas proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 9. septembra 2015, č. k. 6S 95/2013-39 odvolanie (ďalej len „podané odvolanie“ a

„odvolanie žalobcu“), v ktorom sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“) rozhodnutie krajského súdu zrušil a vo veci rozhodol sám.

V podanom odvolaní žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že v správnom konaní žiadal o vypracovanie znaleckého posudku znalcom z odboru reklamy a dizajnu, napriek tomu bol v správnom konaní vypracovaný znalecký posudok z iného odboru, čo žalobca považoval za irelevantné.

Ďalej žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že predmetné vozidlo bolo v roku 2003 až 2004 promo vozidlom schválené Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky a Prezidiom Policajného zboru, ako súčasť plánovanej činnosti boja proti poistným podvodom.

Žalobca následne prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukázal na obsah Stanoviska Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Odboru vedecko-technického rozvoja, podľa ktorého vozidlo Volkswagen Multivan žalobcu sa svojim vzhľadom nepodobá vozidlám Policajného zboru.

Podľa žalobcu konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Krajský súd nepribral navrhovaného znalca z odboru reklamy a dizajnu a tak nesprávne rozhodol na základe vypracovaného posudku znalcom z odboru dopravná psychológia.

III.

Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný listom zo 7. novembra 2015, zotrval na svojich doterajších vyjadreniach a navrhol odvolaciemu súdu aby rozhodnutie krajského súdu v celom rozsahu potvrdil ako vecne správne.

IV.

Právny názor odvolacieho súdu

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v žalobcom podanom odvolaní podľa § 212 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a § s 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle odvolacieho súdu (www.nsud.sk) po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s

právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotno-právných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Odvolačný súd primárne v medziach odvolania preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho súdneho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvoinštančného správneho orgánu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom konania na krajskom súde bolo preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 18. apríla 2013, č. KRPZ-KE-KDI2-1/2013-SD, ktorým Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát odvolanie účastníka konania (žalobcu) zamietlo a potvrdilo rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Okresného dopravného inšpektorátu, Oddelenia bezpečnosti cestnej premávky z 20. augusta 2012, č. ORPZ-KE-ODI1-SD-13/2011, ktorým Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Okresný dopravný inšpektorát, Oddelenie bezpečnosti cestnej premávky rozhodlo, že žalobca sa dopustil správneho deliktu podľa § 138 ods. 1 písm. h/ zákona č. 8/2009 Z. z. tým, že farebné vyhotovenie a označenie motorového vozidla továrenskej značky Volkswagen Multivan, ev. č. N v zmysle § 6 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. je zameniteľné s farebným vyhotovením a označením vozidiel Policajného zboru, Vojenskej polície, Železničnej polície, obecnej polície, Hasičského a záchranného zboru alebo ostatných hasičských jednotiek a uložilo žalobcovi peňažnú pokutu vo výške 500 Eur.

Odvolačný súd preskúmajúc odvolaním napadnuté rozhodnutie ako i obsah súdneho a administratívneho spisu v rozsahu podaného odvolania konštatuje, že argumentácia žalobcu nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých krajský súd zamietol jeho žalobu. Krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia podrobným spôsobom vysporiadal so žalobnými námietkami, a to citáciou dotknutých právnych noriem ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednávany prípad.

Podľa názoru odvolacieho súdu, bola celá vec prešetrená riadne a skutkový stav bol podrobne zistený, o čom svedčí obsah administratívneho spisu, z ktorého vyplýva uvedené. V súdnom konaní bolo obsahom administratívneho spisu preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak ako krajský súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia s tým, že krajský súd dostatočne podrobne a presne posúdil zistený skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými relevantnými námietkami žalobcu.

Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu správnym orgánom a správne právne posúdené. Preto ak krajský súd dospel k právnemu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch inštancií a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a práv žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd za správny.

Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu, že žiadal v správnom konaní o vypracovanie znaleckého posudku znalcom z odboru reklamy a dizajnu odvolací súd uvádza, že účastník správneho konania je oprávnený navrhnúť vykonanie dôkazu, správny orgán však týmto návrhom účastníka správneho konania nie je viazaný a navrhovaný dôkaz vykonať nemusí. Svoje rozhodnutie nevykonať účastníkom

konania navrhovaný dôkaz v správnom konaní však musí náležite odôvodniť v rozhodnutí vo veci samej.

Odvolací súd ďalej zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Podľa názoru odvolacieho súdu z rozhodnutia žalovaného správneho orgánu jednoznačne vyplýva, prečo správny orgán pristúpil k vykonaniu znaleckého dokazovania znalcom z odboru dopravná psychológia a nie znalcom z odboru reklamy a dizajnu, keď okrem iného uviedol, že pre výber znalca z odboru reklamy a dizajnu je právne irelevantné tvrdenie žalobcu, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky si pri svojom rozhodovaní na realizáciu označenia vozidiel Policajného zboru vybralo spoločnosť, ktorá sa zaoberá podnikateľskou činnosťou v oblasti poskytovania reklamných a marketingových služieb. Naviac odvolacia námietka žalobcu nebola uplatnená pred krajským súdom a preto na ňu odvolací súd v zmysle § 205a Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku nemôže prihliadnuť.

Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že konanie krajského súdu je zaťažené vadou, ktorá má spočívať v tom, že ani krajský súd nevykonával vo veci znalecké dokazovanie znalcom z odboru reklamy a dizajnu, odvolací súd uvádza, že pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t. j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t. j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na závažnosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Správny súd sa pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci v zásade obmedzí len na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel.

Podľa názoru odvolacieho súdu nebolo povinnosťou krajského súdu vo veci vykonávať znalecké dokazovanie znalcom z odboru reklamy a dizajnu, keď vykonané dôkazy v správnom konaní a z nich formulované závery, z ktorých vychádzalo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu neboli pochybné a krajským súdom (ako aj odvolacím súdom) nebolo zistené, že by správne orgány v procese dokazovania porušili hmotnoprávne alebo procesnoprávne predpisy. Odvolaciu námietku žalobcu preto vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

V súvislosti s námietkou žalobcu, že podľa Stanoviska Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Odboru vedecko-technického rozvoja z 18. februára 2013 č. VTR-107-1/2013 sa vozidlo Volkswagen Multivan žalobcu svojim vzhľadom nepodobá vozidlám Policajného zboru sa odvolací súd plne stotožňuje s názorom vyjadreným v rozhodnutí žalovaného správneho orgánu, podľa ktorého sa Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky vyjadrovalo k otázke podobnosti farebného označenia vozidla žalobcu a nie k otázke možnej zameniteľnosti vozidla, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 6 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z.. Uvedenú námietku preto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Na záver odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu konštatuje, že námietka žalobcu, že predmetné vozidlo bolo v roku 2003 až 2004 promo vozidlom schválené Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky

a Prezidiom Policajného zboru, ako súčasť plánovanej činnosti boja proti poistným podvodom, nemá význam pre právne posúdenie toho, či žalobca naplnil skutkovú podstatu uvedeného správneho deliktu alebo nie.

Odvolací súd preto nevyhovел podanému odvolaniu a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 9. septembra 2015, č. k. 6S 95/2013-39 ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 219 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, potvrdil, keď boli dané dôvody pre zamietnutie žaloby krajským súdom.

V.

Trovy odvolacieho konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 a contrario Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, s § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Žalobca v odvolacom konaní úspech nemal, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovaný mal v konaní úspech, avšak správne mu orgánu zo zákona náhrada trov konania v správnom súdnictve neprináleží.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.